

сжщото ще струва и В. Порта.“ — Тѣй е писалъ Геромонахъ Иларионъ, но за жялостъ трѣба да исповѣдами: че грѣцкія Патриархъ и В. Порта сж го лжгали най безсовѣстно; и че покойнія ги е вѣрвалъ по своето добродушіе; понеже слѣдъ малко години Патриархъ-тъ го наклеветилъ предъ В. Порта и тя го е испратилâ въ заточеніе, отъ дѣто едвамъ слѣдъ нѣколко години се избави заедно съ пок. Авксентія. —

Какво трѣбаше слѣдователно да се прави? — Трѣбаше да се дѣйствова пò-дѣятелно, пò-благоразумно. Слѣдъ нѣколко години се даде причина на Турція да обяви войнâ на Россія, по случая на испращанъето въ Цариградъ Княза Менщикова, както ніе подробно за това разказахми въ личното му мѣсто. Въ времето на тая Русско-Турска или тѣй називаема Кримска война, ніе бѣхми въ Букурещъ, и спорядъ както и пò-горѣ спомѣнѣхми, ніе бѣхми дѣловодитель на Комитетъ-тъ въ Букурещъ, който имаше за своя длжжность, да събира помощи отъ Влашко, Молдова, Сжрбія, Гжрція и проч., и да образува и поддржя Легіони (дружини) отъ доброволци или волинтири: за да се присѣдинятъ при тогавашната дѣйствующа Русска Армія. —

Слѣдъ като се држинâ Русската дѣйствующа Армія назадъ въ Россія, ніе си останахми въ Букурещъ, и почнахми да размислями: „какъ трѣба да се подѣйствова, за да се нѣ-какъ спомогни на злочестото ни Отечество, за дано да може оно пò-скоро да се освободи отъ турската вечъ нееносна свѣтска власть?“ Ніе се схвѣтувахми съ разни хора, живущи тогава въ Букурещъ, особенно же съ нѣкои кжмъ насъ благоволни Представители на чюжди джржави, най-сетнѣ се убѣдихми: че 1-о „Трѣба най-напредъ да се дѣйствова за да се освободи Бжлгарія отъ духовната задушителна власть на грѣцкитѣ Патрици и Владици; и 2-о да се спомогни на Отееството най-дѣятелно да се пò-скоро просвѣтятъ нашитѣ съотечественници.“ — Това извжршено, „ще да бжди вжзможно да се дѣйствова и за освобожденіето на Бжлгарія отъ свѣтската турска власть.“ Ніе се